

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3357/2024
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Манић, адвокат из ..., против тужене ОТП банка Србија, а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4288/23 од 28.02.2024. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4288/23 од 28.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4288/23 од 28.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 65/19 од 13.10.2022. године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд тужену обавезе да му на име увећане зараде за прековремени рад за период од 01.10.2016. године па до 21.12.2018. године исплати месечне износе са законском затезном каматом, наведене у том ставу изреке. Ставом II изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 4288/23 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Трећег основног суда у Београду П1 65/19 од 13.10.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и

погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је доставила одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име увећане зараде за прековремени рад за период од 01.10.2016. године до 21.12.2018. године. Побийана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању да је тужилац, у спорном периоду, свакодневно радио дуже од редовног радног времена, у просеку око сат времена, тако што је самоиницијативно остајао на послу (без налога послодавца), како би завршио редовни, унапред планирани посао. Како одлука о тужбеном захтеву у предметима са правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, зависи од утврђеног чињеничног стања о испуњености услова за признавање права запосленом на исплату накнаде по основу прековременог рада, те код утврђене чињенице да тужилац није радио у режиму прековременог рада већ је радио у режиму 40-часовне радне недеље за који рад му је и исплаћена накнада од стране тужене, следи да нема разлога за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 25.01.2019. године, а вредност предмета спора је 238.799,97 динара.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим уколико се тужбени захтев односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета

спора побјаног дела, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом Закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побјаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа (код којих је ревизија увек дозвољена), а да је побјана вредност предмета спора испод 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију и за судске таксе, туженој нису били потребни у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**